

העם

ענפים יבשים

אזרחי ישראל קפצו ממוטותיהם. קול מוכר. אך כמעט נשכה, נשמע בחוץ. בדייקנות בלתי רגילה ירד היורה על הארץ.

היהו דרושים גשמים חזקים יותר כדי להעי' לות עלים ירוקים על הענפים היבשים של הפוליטיקה הישראלית.

עבודה

הרס מתוכנן

הקומה השלישית של הבית ברחוב הרצל 4, תל-אביב, געשה. ההוצקה המלפונית ש' באה. מרחובות העמידה את עובדי המשרדים השכנים, של הסתדרות העובדים הלאומית ושל החברה לבנין טעם, על רגליהם. הסי' בה: לנחה-יהונה*, שכון חרות לעולים חד' שים, המוקם בעירו של נשיא המדינה, נהרו כשלוש מאות פועלים, נתצו את כל קירות ה' מבנים, הרסו על ידי כך את תקות העולים לזכות בשכון לפני בוא החורף.

כשהחל שבתאי שיכמן, מנהלה גבה הק' מה של חברת טעם* לממש את תכניתו ה' בניה של הבתים החדשים בנוה-יהונה מסר את בצוץ העבודה לקבלן הראשוני משה רר זין. הלה הקים חברה קבלנית, שהעסיקה קבוצה קטנה של פועלים מההסתדרות ה' לאומית. כנגד צורה קקובלת זו של מתן עבודה, הגיבה ההסתדרות הכללית ברחובות במכתב חריף, ורשה בכל חוקף להפסיק את העבודה. לא הסתפקה בתשובה המומינה את הצדדים לבוררות, נצלה את ההזדמנות ל' ערוך שביתה. מאות פועלים מובטלים יצאו כשורת מכוניות משא כשגיפ נוסע לפניהן, נערכו לפני השכון ההולך ונבנה. אך ה' תאבון לרסוק עצמות פג כשהבחינו בלא יותר מששה פועלים "לאומיים" שמהרו ל' הסתתר באחד הצריפים- הזעם כוון אל הדור' ממ, ולאחר שעה קלה היו קירות המיבנים לגלים של לבנים מגופצות. בורות הסי' מולאו חמר, מדרגות נשחקו עד לבלי הכר. הזעקה היתה גדולה, ראשי חרות הטילו למערכה את העתונות, את דעת הקהל, טענו שהענין פוליטי. הצד המלילי שבדבר היה מעשי יותר: יצחק שטינברג, מפקח נפת רחובות, כלא שלשים מחשווי הדרסים, לא דלג גם על יהודה שלמן, מזכיר לשכת ה' עבודה הכללית, אריה רבינוביץ ויצחק בן-ארי מזכירי אגודת פועלי הבנין, שנראו, לפי העדות, מנצחים על הפעולה מתוך הגיפ. שטינברג מסר לעתונות כי הפעולה היתה

ממשיכות, אחרי הטרור בא גישוש שני באותה דרך: ב.ג.י. מוכן להיפגש עם מספר מצומ' צם של ראשי הצ"כ. הפגישה נקבעה בביתו של ישראל רוקח, אולם רוקח חלה. הרא הועברה לביתו של ברנשטיין, נשיא ה' מפלגה.

הצ"כ התחילו בתחרות של ניהושים. "לא האמנו כי מפא"י כבר רוצה בשותפים ב' ממשלה, במקום גרויים!" אמר ברנשטיין.

הסכסוך: הרוב בין פועלי הדפוס המפ"מיים, השייך למעוט במפלגה, דורש כי איש משלהם יעמוד בראש הרשימה. המעוט של פועלי הדפוס, השייך לרוב שבמפלגה, מסרב. גשר מעמד לתהום. אנשים מן החוץ, המקומים לפרוד (מק"י מצד אחד, מפא"י מצד השני, השואפות שתיהן להתעשר מן העזובן של הנפט-המקלה) עצרו בעד נשי' מתם. הם זכרו כי התפלגות קבוצת ליבשיץ-למדן ביסת-המזל החלה בצורה דומה, כש'

מתוכננת, הקציבה לכל קבוצת פועלים בית להריסה, הוסיף כי העצורים יובאו לדיון: מנהיגי חרות ומוסדותיה לא טמנו ידם בצלחת. עורך הדיון משה יואלסון נקרא ל' חקור את הנוקים*, צלם הנציה כל פנה הרוסה. כשהחליטו ח"כ חרות לבקר במקום שלחו את אסתר רויאל-נאור אל תחנת ה' משטרה הרחובותית, שם ביקשה לחי מש' טרה. טענה: "אני רוצה להיות בטוחה ש' לא יאונה לנו כל רע". שטינברג הופתע,

חכי' חרות (בלוויית שוטר) ליד מבנה הרום בשיכון "סלע" תיאבון לריסוק עצמות

בכל זאת פעמה בלבם התקוה שבי.גי. הגיע למסקנה שיש לצרף לממשלה כלכלן מנוסה, כמו ברנשטיין, אחרי שמתו שני כלכלנים חשובים, אליעזר קפלן ודוד צבי פנקס. כי ברנשטיין אינו מאמין בכשרונו הכלכלי של אחד מחברי הממשלה הנוכחית, מלבד פרץ נפתלי, טוען ששאר החברים מצ' טיינים ב' שרירים רחניים" יותר מאשר ב' תבונה.

ב.ג.י. ביקש פליחה. אף כי התק' חת היו מהולות, לא ציפה איש למה שקרה, באמת- הצ"כ קראו לזה "סימפוזיון". היתה זאת הגומה, התואר "מונולוג" היה מתאים יותר: ב.ג.י. דיבר משך שני שלישים של השיחה.

הוא לא עשה זאת בחוסר התרגשות. מדי פעם בפעם קפץ מכסאו, הרים את קולו כדי להכריז הכרזה. אולם בכל פעם נרגע, ביקש סליחה על ההפרעה שגרם לבני הבית, ש' ניסו לישון בחדרים הסמוכים.

ב.ג.י. היה בפורמה. הוא נאם על עקרונותיו. היו אלה דברים יפים, מצלצים, אור' לי גם מלהיבים. היה להם רק לקוי אחד: הם לא היו שנויים כלל במחלוקת עם הצ"כ. מאז ומעולם שותפים הציונים הכלליים ומפא"י ברוב ההשקפות הבינלאומיות, ה' לאומיות והצבאיות, חלוקי הדעות ביניהם, בגללם לא נכנסו עד כה לממשלה, נגעו ל' פרטים אפורים הרבה יותר: פרטי העבודה הכלכלית היומיומית חלוקת ההשפעה וה' תפקידיים.

בן-גוריון, בתנופת הגדולה, לא נגע ב' קטנות מעין אלה. הוא דיבר על ארבעה שטחים עיקריים של ממשלת ישראל, אשר על שנים מהם אין כל אפשרות של שורה (מדיניות חוץ ודימוקרטיה), בעוד שעל שני האחרים (דת וכלכלה) יש צורך להתפשר. ברנשטיין חידד את אגניו, ציפה כי עתה ישמע את הפרט היחיד שעניין אותו: צורת הפשרה בעניני כלכלה. הוא חיכה לשוא. ראש הממשלה גמר את דבריו, סקר במבט חודר את הנוכחים בחזר המרהט בטעם בורגני אירופאי שקט.

אחר קם, הכריז שאם ירצו הצ"כ בהמשך השיחה אחרי יקולו דברים, יעמוד לרשותם, נפרד.

הסמך לא נמכר. הכל מפלגה אחרת, הדואגת לפרסטיזיה שלה, היה הענין מס' תיים בואת. אולם פרץ ברנשטיין הוא ראש מפלגה הדואגת להכלית. ענין ההשתתפות בממשלה (ובהכרעה הכלכלית) הוא ענין חיו' ני לגופים הכלליים. ברנשטיין החליט ל' (המטש בעמוד 10)

מפ"ים לא אישרה רשימה של מעוט, בבחירות בלוד.

אולם המניעות הבולמות את הפילוג חז' קות. מניעה מס' 1: חשש הקיבוץ המאוחד שפילוג שני (אחרי פרישת אנשי מפא"י מן הקיבוץ) יהרוס כליל את הקיבוץ, אשר בין צעיריו יש כיום דריסת רגל רצינית למשה סנה. מניעה מס' 2: חשש אנשי השומר הצעיר, בני בריתו של סנה, כי פרישת הקיר' בוצ המאוחד ממפ"ים תחליש את היסוד הקיר' בוצי במפלגה, תשליט בה לחלוטין את היסוד דות העירוניים המיוצגים על ידי סנה. מניעה מס' 3: החשש הסתום של אנשי לאחדות העבודה כי ההתפלגות תוביל אותם להת' דדרות במדרון הלא-כלום. מבלי שיהיה להם הכוח להקים גורם פוליטי חדש של ממש. אמנם קיימת תהום בין שתי הסיעות לגבי רוב הבעיות — היחס לברית המועצות, ה' יחס לטיטה, היחס לממשלה, היחס למק"י. אולם הגשר המוביל מעל לתהום עודנו חזק מאוד — הגשר של אינטרס הדדי במפלגה חזקה.

מחיר יקר מדי (ראה השער)

"פתחו לי שערי צדק אבוא בס, אודה יח, זה השער לה' צדיקים יבואו בו..."

רח' קאלישר בתל-אביב הוא רחוב שקט, המחבר את רח' נחלת-בנימין עם שוק ה' כרמל, אין בו בתים משותפים מהוררים, ובלילה אין מכוניות מצוחצחות עומדות ליד המדרכה. יש בו רק בית גדול אחד, גם הוא ישן למדי. זהו הבית מס' 38. באחד הערבים, החורש, התמלא הרחוב חיים בלתי רגילים. שוטרים צבאיים דהרו על אופנועים וגיפים, מכונות-הדור הגיעה לבית מס' 38. אדם נמוך קומה, בעל רעמת שערות כסף, קפץ מן המכונית, עלה ב' צעדים נמרצים לקומה השנייה. על הדירה התנוסס שלט נחלשת קטן, שנשא את המי' לים. פ. ברנשטיין. אדם ממושקף והייכני קי' דם את פני ה'בא בעברית בעלת מבטא גרמני עבה. ראש ממשלת ישראל ביקר בביתו של ראש המפלגה השנייה בגודלה במדינה "שרירים ירהניים". קדמו לפגישה תמרונים מסובכים. באחד הימים הופיע אצל הציונים הכלליים "מתווך", רמז שאם הגה' לת הציונים הבלליים תזמין את ראש ה' ממשלה לישיבה עמה, בוא יבוא. אולם הרמז נתקל באוניים אטומות: הציונים הכלליים חששו כי בהזדמנות מסוג זו יצטיין ב.ג.י. בשפע של נאומים, במינימום של הצעות

הזכיר בחיזון את העכר הלא רחוק בו היו הכל נשמרים מפני מיסדי חרות דוקא, שלח לחי' של שוטר אחת.

מפלגות

מ"א - מ"ב

הפילוג במפ"ים דומה למלחמת-העולם ה' שלישית. כל אחד בטוח, פחות או יותר, שהיא תפרוץ ביום מן הימים, אך איש אינו רוצה בה בלב שלם. משני הצדדים מוכנים הכוחות להתפרצות המאבק, אולם מקיים שידחה לזמן רב.

השבוע קרה אינצידנט על הגבול. לקראת הבחירות באגודת פועלי הדפוס הופיעו שתי רשימות, כל אחת מסומנת באות מ'. האחת הוגשה ע"י אנשי החטיבה לאחדות העבודה, סיעת המיעוט של יצחק טבנקין וישראל גלי' לי (הקיבוץ המאוחד, סיעה ב' העירונית לשע' ב.ר). השנייה הוגשה ע"י מרכז מפ"ים. בו שו' לט הרוב של משה סנה ומאיר יערי. סיבת

* 10,000 ל"י

* על שם אשתו של זאב ד'בוטינסקי, אביה הרחומי של תנועת החרות.

